

BUDAPEST kis híján olimpiát rendezett. Ez a „kis híján” persze erős egyszerűsítés, mert volt annak az olimpiarendezésnek némi híja még – például a Nemzetközi Olimpiai Bizottság kedvező döntése –, de ténykérdés, hogy bő egy éven át úgy tűnt, fővárosunk döngő léptekkel halad a 2024-es sportünnep felé. Hatalmas elánnal épültek-szépültek a sportlétesítmények, szinte füstölgött a tervezőszoftver – annyi látványterv készült a majdan létesülő pályákról és kiszolgáló területekről –, és már reklámba csomagolták a BKV járműveit meg a szembetűnőbb plakáthelyeket is, hogy ország-világ számára világos legyen, ebben a városban minden szív azt dobogja, „Olimpiát!”

Most, hogy megrendezéséről önként lemondott a kormány – noha formailag az aláírásgyűjtők mindössze annyit kezdeményeztek, hogy írjanak ki népszavazást a rendezésről, kérdezzék meg a leginkább illetékeseket, a budapestieket, alárendelnék-e fejlesztési terveiket és forrásait a nemzetközi játékoknak –, érdemes egy kicsit végiggondolni, vesztese vagy nyertese-e Budapest a furcsa fiaskónak. Mert hát egy dolog egészen biztos: habár a kudarc perceit leszámítva az Orbán-kabinet mindvégig „nemzeti ügyről” beszélt, hivatalosan valóban Budapest kellett hogy legyen a pályázat benyújtója, és a terhek is ugyanúgy a fővárosra hárultak volna, ahogy az esetleges előnyök is itt mutatkozhatnak.

Nem véletlen, hogy amikor sokévi lebegtetés után konkrét törekvéssé vált az olimpiarendezés, Budapest vezetői közül senki sem tett érdemi lépést a döntés megkérdőjelezésére. 2016 januárjában a Fővárosi Közgyűlés ellenzéki képviselői javasolták ugyan egy népszavazás kiírását, de amikor a többség ezt nem támogatta, simán ejtették az ötletet. Ugyanilyen féllékűen támogatták a saját elképzelésüket megvalósító fiatal mozgalmárokat.

Márpedig egy év hosszú idő, ezalatt akár ki is lehetett volna deríteni, mit gondolnak az emberek az olimpiáról, össze lehetett volna gyűjteni a legtöbbséget foglalkoztató kérdéseket, aztán pedig hajtani lehetett volna, hogy a hatalom adjon rájuk választ.

Nem. Ehelyett Budapest fideszes vezetése a párthűség alapján, ellenzéke pedig pusztán lustaságból beállt a sorba, és legfeljebb nyugovóra térvén mormolt el egy-egy imát, hogy Lausanne talán majd megsegíti. Pedig az előzmények minimum gyanúra adhatk volna okot. Mondjuk az, hogy Orbán Viktornak ez immár a harmadik kormánya, amelyik látványosan nem viseltet baráti érzelmekkel Budapest iránt, és nemcsak a törvényhozást használja a meggyengítésére, hanem a kasszakulcsot is eldugja előle.

Az ezredforduló körül ez még csak olyan gesztusokban nyilvánult meg, mint a négyes metró építkezésének leállítás vagy a Nemzeti Színház karikatúra-változatának felépítése a soroksári lapályon, az Erzsébet téren lealapozott pályázatnyertes mű helyett. 2010 után azonban világhossá vált, hogy bár immár saját főpolgármestere vezette, a Fidesz mégsem bízott Budapestben. Így került sor a Fővárosi Közgyűlés megszüntetésére, akárcsak egy olyan népszavazási szisztéma kidolgozására, amelyben könnyebb egy országos népszavazást tető alá hozni (nyolcmillió választóból kétszáz ezer aláíró), mint ugyanezt Budapestten kezdeményezni (ezért kellett 138 ezer aláírást gyűjteni az 1,4 millió fővárosi választó körében).

Ámde e logika szerint „jaj a legyőzötteknek”. Budapest hét éve nem épült semmi, leszámítva az idei világbajnokságot szolgáló uszodakomplexumot. Minden más csak papíron növeget, legyen szó a vitatott ligetbeli kulturális komplexumról, a Vár kormányzati és panoptikumi célú átalakításáról (mínusz miniszterelnöki irodaház, mert az valóban épül), a beharangozott óriáskórházokról vagy éppen a katasztrofális állapotú hármas metró felújításáról. Ami önmagában is nagy baj, de még elképesztőbbé válik a helyzet, ha felidézzük Szalay-Berzeviczy Attilának, a Budapesti Olimpiáért Mozgalom alapítójának szavait, aki a 266 151 népszavazást követelő aláírás összegyűltét követően leszögezte: márpedig olimpiára van szükség ahhoz, hogy Budapestben bármi is épüljön, vagy hogy a városban ne gyulladjanak ki lépten-nyomon a hármas metró szerelvényei.

Ez az a gondolkodásmód, amelyet Budapest lakói képtelenek megérteni. A főváros ugyanis nem díszlet, ami hol tömegrendezvényeknek, hol magas szintű látogatásoknak, olykor pedig rangos sporteseményeknek ad otthont, hanem az ország része. Az itt kezelt értékek és jövedelmek után adók folynak be a költségvetésbe, amelyeknek felelősségteljes és igazságos el költése a kormány és az országgyűlés dolga. A két jelző világosan rámutat: a köz vagyonából megfelelően kell részesednie a fővárosnak, és a budapesti utak, hidak, kórházak építésének, a közterek megújításának meg a gondolatkiérlet szintjén sem lehet olyan feltétele, hogy „ha rendszeren felsorakoztok az olimpia mögé”.

Ilyen különbségtételre vélhetően egyetlen választó sem adott felhatalmazást a kormányzó pártnak. Aki ilyen háttérű döntésekre jogot formál, az szembe megy a polgárok akaratával; éppenséggel kínosan bizonyítja, hogy a budapesti olimpiából neki csak az olimpia fontos, nem BUDAPEST

BUDAPEST

a városlakók folyóirata

Pro Cultura Urbis díj 2007

XL. évfolyam, 3. szám
megjelenik minden hónap 15-én

Alapítva: 1945

I–III. évfolyam: 1945–1947
szerkesztő:

Némethy Károly, Lestyán Sándor

IV–XXVI. évfolyam, 1966–1988

szerkesztő:

Mesterházi Lajos, Fekete Gyula,
Vargha Balázs, Jávor Ottó, Szabó János

Főszerkesztő:

Buza Péter

Olvasószerkesztő:

Saly Noémi

Szerkesztőbizottság:

**Angelus Róbert, Buza Péter,
Csontó Sándor, Hidvégi Violetta,
Kirschner Péter, N. Kósa Judit (publicisztika),
Saly Noémi, Sándor P. Tibor (archív fotó),
Sebestyén László (fotó),
Török András (Simplicissimus Budapestje)**

Facebook oldalunk szerkesztője:

Vadász Ágnes

A szerkesztés műhelye
a Nagy Budapest Törzsasztal

A szerkesztőség levelezési címe:

1054 Budapest, Honvéd utca 3.

E-mail: budapestfolyoirat@summa-artium.hu

Honlap: www.budapestfolyoirat.hu

Kiadja

Summa Artium Nonprofit Kft.

Felelős kiadó: Török András

1054 Budapest, Honvéd utca 3.

Telefon: 318-3938, fax: 318-3938

Lapigazgató

Szűcs Andrea

A BUDAPEST partnere

a Városháza Kiadó

Kiadóvezető: Csomós Miklós

Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár

1088 Budapest, Szabó Ervin tér 1.

Telefon: 411-5000

Terjesztés:

HÍRVILÁG Press Kft.

Telefon és fax: 411-0491

hirvilag.press@hirvilagpress.com

A folyóirat megjelenését az NKA támogatja

Tördelés:

Görög Gábor

Nyomdai munka:

Pharma Press® Kft.

1037 Budapest, Vörösvári út 119-121.

telefon: 577-6300, fax: 323-0103

ISSN: 1785-590x

Nyilvántartási szám: 2.2.4/237/2004

A borítón:

Kóckanóc és LED

(14. oldal)

A hátsó borítón:

Páris a Pilvaxban

(6. oldal)